

195

No a part

Sospitar v. tv. i intr.

intr. Presumir per algun indici o
aparença que algú és culpable;
desconfiar, recelar, d'algú o d'al-
guna cosa. Ell era el culpable; i
ningú no en sospitava. És un
home recelós que sospita de tot-

hom. || tv. Presumir per algun
indici o aparença (alguna cosa).
Tots sospitaven que era ell
el culpable. És de febrer
des no permetria sospitar que
no compliria la paraula.

7 exp. no bona